గాలి బుడగలు

సాయంత్రం ఆరుగంటలు.

సూర్యాస్తమయం. సంధ్యారాగం హుస్సేను సాగరు కొండలపైన ఎర్రరంగు పూసింది, ఎదురుగా వంతెనమీద సీమ తంగేడుపువ్వుల నవ్వులకు పోటీగా.

బాణాల్లా దూసుకు పోతున్నాయి. రోడ్డుమీద కార్లు, వంతెనమీద కర్రకుర్చీలు జనంతో నిండుతున్నాయి. దంపతులు ఒంటరిగా, మరి కొందరు సంతానంతో, మరి కొందరు బంధు మిత్ర సపరివారంగా విహారం చేస్తున్నారు వంతెనమీద.

హుస్సేను సాగర్ కెరటాల గాలి అందమైన ఆడవాళ్ల తల ముంగురులు, అదృష్టవంతులైన మగవాళ్ళ తలరింగులు నిమురుతోంది.

సాగర్ వంతెనమధ్య ఆగింది కారొకటి. ఇద్దరు దిగారు. ఆ రమణీయమైన ప్రదేశం చిరస్మరణీయమైన విదేశ వాతావరణంలా ఉంది.

జపాను ఇల్లులా ఉన్న ఒక టీస్టాల్లోంచి తుపాను రొదలా మాటలు వినబడ్డాయి. నల్లకళ్ల జోడులోంచి శమంతక మణి నా స్నేహితుడివైపు చూసి నవ్వింది.

'పిలుస్తోంది' అన్నా.

'ఎవరు'

'టీ'

నవ్వాడు మావాడు. ఆ వైపు వెళ్ళాం.

శమంతకమణి చాలా ఠీవిగా ఉంది. ముసలిదైనా ఆ స్టాలులో పనిచేసే జనంపైన విసిరే మాటలు కురుక్షేత్రంలోని భీష్ముడి బాణాల్లా రోజుతున్నాయి.

ఆ మాటలకు వచ్చేసమాధానాలు శమంతకమణికి ఒక అంపశయ్య ఏర్పరుస్తున్నాయి.

'కుయ్యో' మంటూ కుర్చీమీద నుంచి లేచింది ఆమె.

'చూడండి...పరిశుభ్రంగా ఏదీ వుంచరు. ఎన్నిసార్లు చెప్పినా. ఈ కుర్చీలకు నల్లులు కూడా పడుతున్నాయి. పట్టపగలే కుడుతున్నా యీ నల్లులు—ఎంత ధైర్యం!' అరిచి, ఒక నల్లినితీసి పాదాలక్రింద వేసి నలిపేసింది భీముడిలా. తర్వాత ఒక చిరునవ్వు నవ్వింది మావాడివైపు, 'కారువాడిదే' అని పసికట్టింది ఆవిడ.

'వూఁ' ఏమిమ్మన్నారు!

'ఏముంది'

'మీకు కావలసింది ఉంది' నవ్వింది చిన్న తామరపువ్వు పెదాలు వక్రంచేసి.

'మాకు టీ చాలు' అన్నాడు మావాడు భయపడి.

'అంతే' ఆమె నవ్వు ఏనుగు ఘీంకారంలా ఉంది.

ప్లేట్లు చప్పుడౌతున్నాయి ఒకచోట పేరుస్తోంటే...

'ఓసీ...అయ్యగారికి టీ' అధికారంతో ఆవలించింది శమంతకమణి.

'ఇప్పుడు ప్లేటు తెచ్చింది చూశారూ ఎవరనుకున్నారు ఈమే...?'

'ఏమో!' అన్నాను.

'అవును, ఎవరికీ తెలియదు!'

'మీకూనా?' అడిగాడు మావాడు.

'అది నిజమైతే నేనిల్లా ఎందుకుంటాను? అంటూ కథ చెప్పే హరిదాసులా చేతులు సర్దుకుంది శమంతకమణి.

వేడి టీ, టీస్టాలు వేదికమీదకు వచ్చింది.

పసుపు బొంగుల టీస్టాలు పసందుగా ఉంది లోపల పనిచేసే వనితా మణులతో...

మొంపల్లి అమ్మే కుర్రాడు తన పోటీ దుకాణం చూసి కోపంగా శమంతకమణివైపు తిరిగి, ఒక అరుపు అరిచి, వెళ్ళి పోయాడు. శమంతకమణి వాడిమీద కూడ ఒక చిలుకు విసిరింది—నా చెవిలో అరవడ మెందుకు? అంటూ...'కథ చెప్పండి!' అన్నాడు మావాడు, హరిదాసు శమంతకమణితో.

'పూర్వం రాజస్థానంలో రాజుల కొలువులో రాణిగారి అంతఃపురంలో పనిచేసిన ప్రౌఢ ఈమె. ఇప్పుడు ముసలిదై పోయిందికాని'

'అలాగా!' మావాడు నివ్వెరపోయాడు.

'ఈ ఊళ్లో అంతఃపురాల్లో నివసించే అడపురుగు ఈమెకు తెలియనిది లేదు.'

'ఊహూఁ'

'అల్లాంటి ఈమెను ఆ దేవికమ్మ లేదూ...ఎడాపెడా ప్రతినిత్యం చీవాట్లు పెడుతుంది! ఎందుకంత కోపం?' శమంతక మణి ముఖం పీచుమిఠాయిలా అల్లుకుపోయింది.

నా చెవిలో వూదాడు మావాడు. నన్నడుగుతుం దేమిటి...ఆ దేవికమ్మ ఎవరో నాకేం తెల్సు?' అని బయటికి కూడా అనేశాడు ఆ మణితో.

'ఏమో...ఈ వూళ్లో ఆమెను ఎరుగనివారు లేరు' నిశ్చయంగా చెప్పింది శమంతకమణి.

ఒక జాంబవంతుడు లాంటి లావుపాటి లోపభూయిష్ట మానవుడు మీసాలు దువ్వుకుంటూ టీ త్రాగి, శమంతక మణితో కొంచెం రహస్యంగా ఏదో చెవిలో వూది మోటారు సైకిలుమీద పోయాడు.

ఆ దేవికమ్మ వాళ్ళని ఒక క్షణం విశ్రాంతి తీసుకో నివ్వదు. తన శరీరసుఖమే తప్ప తక్కినవారి సంగతి ఆమెకు పట్టదు. తాను తింటుంది బిస్కట్లు ఊరికే. మేము తినేస్తున్నా మని గోల. పదేళ్ళబట్టి చూస్తున్నా...ఈ మేనేజరు పదవి వదులుకోమని నాకు యిస్తుందేమో అని...యివ్వదు. చచ్చినా...అదే చచ్చినా...దెయ్యంలా వచ్చి ఈ టీ స్టాలులో మేనేజరుగా మీకు టీ యిప్పించి సంతృప్తి పొందుతుంది. ఆం యిదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే...మీరు ఆప్తులుగా మంచి అబ్బాయిల్లా కనిపించేరు కనుక!" ఖులాసాగా నవ్వించి శమంతకమణి.

"ముసలిది మనకు సర్టిఫికేటు యించ్చిందిరా" అన్నాడు మావాడు.

"మన బ్రతుక్కి వాళ్లే యిస్తారు. 'నీకారు దండుగ' నీలానా, నేను "

వేడి టీ కాళ్ళకు సత్తువ నిచ్చింది. కారు అక్కడేవదిలి నడిచాం.

ప్రక్కనే టెలిఫోన్‌లో ఒక అందంగా అలంకరించుకున్న యువకుడు టెలిఫోన్ చేస్తున్నాడు.

"నిరీక్షణ" అన్నాడు మావాడు.

"అది ఎవరో వనజాక్షి కోసం"

ఎవరో ముష్టివాడు ప్రక్క కుళాయిలోంచి నీరు త్రాగి కడుపు నింపుకున్నాడు.

కాళ్ళు నొప్పులు పట్టగానే టీస్టాలుముందు ఒక కుర్చీ చూసుకుని వంతెనపైన కూర్చున్నాం. ఎదురుగా అంతా సినిమాలా ఉంది.

ఒక పోలీసు వచ్చాడు టీస్టాలు దగ్గరకు. టోపితీసి సలాం చేశాడు. టీ త్రాగి పోయాడు.

ఒక కారు ఆగింది. ఒక తెల్లని ముసలి మనిషి టీస్టాల్ దగ్గరకు వెళ్ళింది. కాస్సేపు ఘర్షణ—

శమంతకమణి విరుచుకుపడింది. అరుస్తూ—తెల్లముసలిది చేతులు తిప్పుతూ అధికారం చెలాయిస్తోంది.

"దేవికమ్మ" అడిగాడు మావాడు.

"కావచ్చు" అన్నా.

చీర సర్దుకుంటూ, చిరచిరలాడుతూ దేవికమ్మ కారులో కూర్చుంది. కారు పరుగెత్తింది. చీకటి పడింది. వంతెనమీద బల్బులు వెల్గాయి. అంతా పండు వెన్నెల కురుస్తున్నట్లుంది.

ముష్టివాడు పేవుమెంటు మీద చిరుగుగుడ్డ పరుచుకుని పాట మొదలెట్టాడు.

నీ బతుకు ఏమంది భూమయ్యతాతా
నీల్గి నీల్గి సాగింది భూమయతాతా
సేలుపంట ఏమంది భూమయతాతా
మీయింటి దయ్యం ఏమంది భూమయతాతా
మింటినంతా మింగింది భూమయతాతా

ఒక కుర్రాడు పాట వింటూ జీళ్ళపాకం ముక్క ముష్టివాడి పళ్ళెంలో విసిరాడు నవ్వుతూ పాట వింటూ.

ముసిలివాడు పిలిచాడు కుర్రాడిని.

తల్లి కుర్రాడిని గదుముతూ లాక్కుపోయింది.

శమంతకమణి టీస్టాలు సందడి ఎక్కువయింది. జనం టీ ఎక్కువ తాగుతాన్నారు. మణి ఉపన్యాసాలు గాలిలో తేలి హుస్సేను సాగర్ కెరటాలలో తేలుతున్నాయి.

"జ్ర్ ర్ర్ ర్ర్ ర్ర్—స్లుస్లు—క్రాక్...క్రాక్..."

శబ్దం ఎక్కువయింది.

జనమంతా ఒకసారి రోడ్డుమీదకు చూశారు.

కారు ఆగిపోయింది. టైరు పంచరు.

డ్రైవర్ క్రిందకి దిగాడు.

యజమాని సేట్‌జీ—కారులోంచి దిగలేక పోయాడు.

శమంతకమణి బయటికి వచ్చింది...

కారునెట్టి డ్రైవరుకు సహాయం చేసింది.

ఎదురుగా చూస్తున్న వాళ్ళవైపు ఉరిమింది.

"నేను మిలటరీలో ఉన్నప్పుడు ఎంతపని చేసేదాన్ని.... ఒళ్లువంచి పనిచేయలేనివాడి బ్రతుకెందుకు ?" అరిచింది.

కారులోని సేట్ శమంతకమణి చేతిలో రూపాయి రాల్చాడు. అది ఖంగుమంది. శమంతకమణి నవ్వులు కాంతులు వెదజల్లింది.

మావాడు మధ్యలో పనుందని వెళ్ళిపోయాడు కారులో.

ఎనిమిది గంటలు దాటింది.

హుస్సేను సాగర్ కెరటాలు పసుపు అలల్లా నల్లగా ఎగురుతున్నాయి.

ఎంతసేపు కూర్చున్నానో నాకే తెలియదు. నిద్ర వచ్చిందనుకుంటా. కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి నిర్మానుష్యంగా ఉంది వంతెన.

మావాడి స్థలంలో శమంతకమణి వచ్చి కూర్చుంది.

మొదట నాకు గాబరా వేసింది.

'నిద్ర అయిందా ? ...ఏం సుఖంగా పడుకున్నావు. అబ్బాయీ...నాకు జన్మలో యింత సుఖంగా నిద్ర రాదు.' నల్లకళ్లజోడు బైటికి తీసింది శమంతకమణి.

ఒక గ్రుడ్డికన్ను కనపడింది. శమంతకమణిలో బహుశా గాజుకన్ను, లైట్ల వెలుగులో మెరుస్తోంది.

"మిలిటరీలో పనిచేశాను. ఒకసారి యుద్ధరంగంలో సేవచేస్తుంటే, గాయపడిన సైనికులకు బాంబులు రాలాయి. ఒక తునక కంట్లో జారి ఎగిరిపోయింది నల్లగుడ్డు' నవ్వింది

ఖులా సాగా శమంతకమణి. అసలు దుఃఖని, పశ్చాత్తాపం కాని ఆమెలో కనిపించ లేదు.

ముష్టివాడు పేవ్ మెంటుమీద యింకా పాడుతూనే వున్నాడు—'భూమయ తాతా' అని.

"నేను నీకొక రహస్యం చెప్పనా' నా చెవిదాకా తన తల పెట్టింది శమంతకమణి.

"ఇక్కడ ఎవరూ లేరుగా—గట్టిగానే చెప్పవచ్చు' అన్నాడు.

కంగారుగా దూరంగా జరిగింది శమంతకమణి.

'ఆ ముష్టివాడు—నా మొగుడు'

నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

'నమ్మతావా' అడిగింది ఆమె.

'మీరు చెబుతూంటే కాదంటానా ?'

'అవును ఒకప్పుడు నేను మిలటరీలోకి వెళ్ళకముందు'... తర్వాత వదిలేశాను.

నేను వింటున్నా.

వాడు నన్ను గుర్తుపడతాడో లేదో, తెలియదు. నేను ఎక్కడవుంటే అక్కడ కనిపిస్తాడు. మరి ఎలా టీస్టాలులో పనిచెయ్యడం...కంపరమెత్తిపోతోంది. ఏడ్చింది హఠాత్తుగా శమంతకమణి...

'నాకు ఏమీ తోచదు. ఒక్కసారి ఇలా తెలియని వారికి చెప్పేస్తా సంగతులు' నవ్వింది శమంతకమణి...

నేను మౌనం వహించాను. ఒక నిమిషం.

'ఈవేళ డబ్బులేదు. నెలాఖరు...ఒక రూపాయివుంటే యివ్వవూ' అడిగింది శమంతకమణి.

ఆమె మాటలు, ప్రవర్తనా చాలా విచిత్రంగా ఉన్నాయి.

జేబులోంచి ఒక రూపాయి తీసి యిచ్చాను.

వెండి రూపాయి చూడగానే గాజుకన్ను కూడా అదిరింది.

"నేను మీకు ఇంకొక రహస్యం చెప్పనా!"

లేచి నుంచుంది శమంతకమణి.

ఆమెవైపు వింతగా చూచాను.

"మీతో వచ్చాడు ఆయన ఎవరు?'

'నా స్నేహితుడు'

'కాదు' మాట కసిరింది ఆమె.

'మరి ఎవరు?'

'నా అక్కకొడుకు—ఆ సంగతి వాడికే తెలియదు. నీకూ తెలియదు...కాని నాకు తెల్సు...

"నా అక్క నన్ను గుర్తుపట్టదు యిప్పుడు...ఎందుకో తెల్సా...అది సంసారం చేస్తోంది చక్కగా. నేను చెయ్యటం లేదు...అందుకు."

'నిజంగా' నమ్మలాను నేను.

ఎప్పుడైనా టీకి రండి. మీ రూపాయి—ఈ రాత్రి వెలుగురూపాయి—మర్చిపోలేను.

శమంతకమణి లేచి నడిచింది వంతెన రోడ్డుమీద.

ముష్టివాడు పాట ఆపేసి చిరుగు దుప్పటి తీసుకుని బుజాన వేసుకుని, చేతిలోని సత్తుచిప్పతో రోడ్డుమీద పడ్డాడు. ఒక ఫర్లాంగు ముందు శమంతకమణి... వెనుక ముష్టివాడు... కనుచూపు అంతంలో వంతెన రెండవవైపు గట్టు దాటారు. పల్లపురోడ్డులోకి పోయి వుంటారు. వారి తలలు గట్టిగా చెట్లలోకి దిగిపోయినట్లయింది దిగుతూంటే.

చీకటి వెలుగుల్లో ఒంటరిగా వంతెన రోడ్డుమీద నడిచాను.

హుస్సేనుసాగర్ విషకెరటాలు గాలి చావుముందు మత్తుబాధలా, తూలుతోంది నామీద. మర్నాడు సాయంత్రం మళ్ళీ అలాగే విహారానికి వచ్చాను, హుస్సేను సాగర్ వంతెన మీదకు.

మావాడు తల్లిదండ్రులతో వాహ్యాళికి వచ్చి అక్కడే టీ త్రాగుతున్నాడు.

శమంతకమణి తుఫాన్‌లా రొదచేస్తోంది.

ముష్టి వాడి శవం కుళాయిగట్టు ప్రక్క నిటాగ్గా కొయ్యలా పడి ఉంది. కుక్కలు వాసన చూస్తున్నాయి. ప్రక్కన నిల్చుని...ఒక పోలీసు అధికారి అది చూసి, కారు ఆపి, ఈలవేశాడు.

ఇద్దరు మనుష్యులు దిగారు...

శవం వార్త టీ స్టాలు జనంలోకి వెళ్ళింది.

శమంతకమణి తుఫాన్ రొద ఒక నిమిషం ఆగింది.

తలవంచి టీ అందిస్తోంది.

వేడి వేడి టీలో ఆమె వేడి కన్నీరు బిందు వొకటి రాలింది. తోణుకుతున్న టీలో అవి రాలినట్లు త్రాగినవాడికి తెలియ లేదు. శమంతకమణి చెప్ప లేదు.

నవ్వింది. నౌకర్లను గదిమింది. తుఫాన్‌లా రొద చేసింది.

కుర్రవా డొకడు గాలి బుడగలు టప్పున పేల్చాడు. రెండంతస్తుల బస్సు దెయ్యంలా గోలతో పోయింది. సీమ తంగేడు పువ్వులు రాలిపడ్డాయి బిచ్చగాడి శరీరం మీాద.
